

Udbyttet for Hjemmearbejdet. Denne Bestemmelse har Landstinget desværre ladet gaa ud. Naar Landstinget gjorde det, tror jeg ikke, det var, fordi der i Landstinget i og for sig var Uvillie mod denne Bestemmelse. I det hele maa jeg sige, at takket være den tidligere Indenrigsminister (Bransen) fik dette Lovforslag en overordentlig velvillig og forstaaende Modtagelse i Landstinget. Men det var, fordi man mente, at Bestemmelsen ikke hørte hjemme i en Fabriklov. Til Gengæld optog Landstinget angaaende dette Punkt en anden meget vigtig Bestemmelse, som ikke fandtes i det oprindelige Regeringslovforslag, nemlig det, som staar i det nuværende Lovforslags § 29, at man vil give Indenrigsministeren Bemyndigelse til efter Arbejdsraadets Indstilling at udfærdige særlig for Hjemmearbejdet affasede, regulativmæssige Forskrifter om de Forhold, under hvilke Arbejdet skal foregaa i Rum, der benyttes baade som Arbejdssted og som Bolig. Herved er Landstinget kommet i Overensstemmelse med Arbejdsraadets Lovudkast, i hvis § 10 der oprindeligt stod en tilsvarende Bestemmelse, og jeg kan altsaa fuldt ud anbefale dette. Men jeg maa tillige meget varmt anbefale, at det oprindelige Forslag om Opslag med de for Arbejdslønnen gældende Satser, som sikkert er Kærnepunktet i Beskyttelsen for Hjemmearbejderne, genoptages i Lovforslaget. Selv om man maaske hertil vil sige, at det er ikke saa systematisk rigtigt at optage saadanne Bestemmelser i en Fabriklov, vil det alligevel være naturligt at optage dem her, da der neppe findes nogen anden Lejlighed, hvor man kan lovgive om dette Emne.

Det maa efter min Anskuelse meget beklages, at § 26 i det 1910 fremsatte Lovforslag er udgaaet i Landstinget. Det var her foreslaaet, at Indenrigsministeren efter Arbejdsraadets Indstilling kunde bestemme, at Arbejdstiden i Virksomheder med kontinuerlig Drift, som skønnes at medføre Fare for Arbejdernes Sundhed, kunde indskrænkes til et vist Timeantal i hvert Døgn. Grundlaget for dette Regeringsforslag var Forhandlinger, som har været ført her i Folketinget gennem mange Aar. Lige siden Rigsdagssamlingen 1890—91 har der næsten hvert Aar her været forelagt Forslag angaaende dette Forhold. I den senest af Folketingsudvalget i April 1906 afgivne Beretning fremhæves det, at Folketinget har udtalt sin Villighed til at fastsætte Regler for

Arbejdstiden i sundhedsfarlige Erhverv, og der udtaltes et Ønske om nogle Oplysninger angaaende forskellige Arbejdsforhold som Grundlag for videre Overvejelser. I Henhold hertil blev der paa Finanslovene for 1907—08 og for 1908—09 bevilget 12,000 Kr. til statistiske Undersøgelser af Sundhedstilstanden hos Arbejderne i forskellige Erhverv, og paa Grundlag heraf har Statistisk Bureau i Aaret 1910 udarbejdet Sygelisten angaaende Sygdomsforholdene i de forskellige Erhverv, og et Uddrag af disse Oplysninger om Sundhedstilstanden hos Arbejderne i forskellige industrielle Erhverv fulgte med som Bilag i det Forslag, der blev fremsat i Samlingen 1910—11. Under Hensyn hertil maa jeg meget beklage, at den paagældende Paragraf er udgaaet i Landstinget. Jeg skønner ikke, at en saadan Bemyndigelse til Indenrigsministeren kan frembyde nogen Besværighed, og jeg tror, det vilde være meget heldigt, hvis denne Paragraf blev sat ind i Loven igen, navnlig da det forudsættes, at der i hvert enkelt Tilfælde, hvor Bestemmelsen ønskes bragt til Anvendelse, skulde finde en yderligere Undersøgelse Sted, ligesom Erklæring i hvert enkelt Tilfælde skulde indhentes fra Arbejdsgivernes og Arbejdernes Centralorganisationer. Naar det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), som har været Ordfører for denne Sag her i Tinget, er kommet med sit Forslag om 8 Timers Arbejdstid, har man altid fra Regeringspartiet sagt: Nej, dette Forslag kan vi ikke gaa ind paa, men vi er villige til at forhandle om en lovmæssig Indskrænkning af Arbejdstiden i sundhedsfarlige Erhverv. Nu synes det mig, at der her er en Lejlighed til at faa slaet fast, at i de virkelig sundhedsfarlige Erhverv skal Indenrigsministeren have Ret til at indskrænke Arbejdstiden.

Med Hensyn til Lovens Omraade kan jeg kun billige, at Landstinget har indført en Bestemmelse om, at Fabriktilsynet ogsaa omfatter Mejerier. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Philipsen) talte mod denne Bestemmelse. Jeg maa rose det højtærede Landsting, fordi det har indført denne Bestemmelse om, at ogsaa Mejerier inddrages under Tilsynet, idet det forekommer mig rimeligt, at samme Bestemmelser med Hensyn til Arbejdernes Sundhedsforhold, Hygiejne o. s. v. kommer til at gælde for Mejerier og for Fabrikker. Jeg skal nævne et enkelt Forhold, som synes mig at være af stor Vigtighed. I Fabrikloven er det fastsat, at inden en